
La salut del poble es la suprema llei.

Poble que no lluita, es poble mort, y tal lluita deu ser sols pel dret a la vida y a la lliure manifestació.

PREUS DE SUSCRIPCIO

Granollers, un mes. 0'25 ptas.
Fora un trimestre, 1 pta.

Tots els que'ns busquen el benestar a l'altra vida se'n procuran per aquesta.

Deu, al crear al dimonió va equivocar-se ó es que gosi en què mal existeixi; per això la ciencia no lliga a ells.

Administració Redacció
AURORA, 23

Tots els originals encaminats al bé publich, s'inseriran.

SETMANARI SATIRICH VERMELL * Sortirà tots els dissabtes

PAGO PER ADELANTAT * NUMERO SOLT: 5 CÈNTIMS

LA SETMANA

Als del Cine...

Com nostres lectors poden veure, en el present número, evitem en lo posible la campanya massa localisada de que fins ara teniam necessitat, teninthi mes cabuda la correspondencia que desde fora ens enviïn y puguin enviar nostres corresponents y amichs.

No per 'xó abandonarem la bretxa per nosaltres oberta contra tot lo que tinga tendencia caciquil y d'imposició; allí ahont hi veyem una arbitrarietat, allí serem nosaltres per combátrela. Aquesta és y será nostra missió, sens importunarse lo baix rastrerisme de quatre vergonyants que busquen mérits, no defensant cap causa concreta, sols atacar rastrera y cobartment sens tó ni solta y amagant, com tot traïdor, la cara.

¡Pobrèts! No poden passar de sa categoria de gossets falders; quatre mucas, quatre lladruchs y dret a amagarse al cau de sa inercia.

Contavam aquesta setmana poguer donar detalls del resultat de las gestions entauladas per la reivindicació d'uns drets hollats per una forsa bruta. Las gestions encara no han tocat a son fi pero tenim la seguritat de que donarán son satisfactori resultat.

Aquestas son nostras impresions, aixís s'ens ha promés y sols aixó té rahó de ser si's vol que la veritat y la justícia imperin.

Veurem.

LA REDACCIÓ

Mireu que'ls quatre (si hi arriuen) *Varios del Cine* no'ns deixan sortir de sorpresa.

Nosaltres que ja tremolabam, semblant-nos ja de lluny sentir sos udols de fera encarnissada contra LA TRONADA y... ens hem bent tallat de mitj a mitj.

D' nosaltres, salvo una petita excepció (y tant petita! figureu-vos en *Carancha* y en *Pinxo*) en tot lo periódich que sembla que contra nosaltres tenia que desferse, res; *se callan como unos muertos*.

¡Y tant morts, que ja entran en estat de putrefacció!

En l'article «*la Revisión*» hi han uns cuants datos que *sembla* que'l senyor Jutje en podrà treure algún profit. Cuan menos per pur companyerisme *sembla* que estaria molt en lògich aclarir ailló del mal terreno en que se suposa a un seu antecessor.

En quant a l'Estrany ¡que's *estrany* que s'emboliqui un tipo que sap que legalment de la Unió Lliberal ni soci es! La acció que'l fa soci ara d'un oncle de sa muller que a'n ell per res l'heredará. Ab aixó's demostra que sempre cantan els que més pels a la llengua tenen.

A més, sápigam el senyor Estrany (única firma del periódich) que ni'l GRUPO REBELDE ni LA TRONADA tenen res que veure ab en Montañá, que encare que alguna amistad tinguem ab ell, res ens hi lliga, y que aixó de satélits y altres adjectius, que se'ls guardi per ell que ben merecuts els té. ¿Hè sent, *concejalet* de nou cunyo y marca? En quant a la cuestió que está als Tribunals, deixem al temps per resóldrela.

Y'n aquell Pinxo que també fa menció de nosaltres y ab tal mala *pata*, dihem:

¿No ets pas el *pinxo de las anells*? Aquell tant lleuger que 's quedabé, quan era recaudador, els quartos de la Societat Auce-llista, y que per trèurel de tal atolladero es feu una suscripció y... també 's quedá els quartos que de la tal cobrà, com també els quartos de la societat de ball que hi havia a can Sala.

Alló de que no vol lladres, ¿que 's per por de la competencia?

Vaja, miserias, miserias y miserias.

Espectacles fi de sigle

¡Y que ho son, no hi ha dubte, els toros! ¡Oh, els toros!

Gran espectacle nacional ahont els faltats d'humanitarisme, els tirans, prostituhits y prostituhidas y altres corruptors de la actual societat hi van a lluhir sas aspiracions satvates; sols per veure com un home's baralla ab una fera y com la fera (toro) destrossa cavalls inútils per defensarse, y a vegadas es destrossan tots plegats, els uns per efecte del alcohol y els altres per sas aspiracions antihumanas. Y encare lo més sobre-sortint de tot es quan veuen un torero ferit ó mort per terra; allavors hi ha gran *jarana*, una banda de música romp una airosa marxa (marxa perque 'l portin al altre barri) y altres aplaudeixen.

¿Qué aplaudeixen?

¡La sang per terra!

¡Ré! Un espectacle nacional com si di-